

Признаци од туѓи писатели, историчи од 9-19 век  
за Македонија и нејзиното население и граѓани:

Кроче Давидар Кроче

1) Од <sup>византиски</sup> грчки писатели:

1) Ѓве што пишува за населението на Македонија  
византискиот писател Константин Порфирогенит:

"Бславити паса и хора ќе аголе Варварос" = "Се го-  
славјани целата (грчка) земја и ситана варварска" (словјани)

2) Во "житието на св. Методи" Императорот византиски Михаил  
III во 862 год, кога ги повикува Кирил и Методија и кога им вели  
оноа треба мене да замислат за Моравија, уште им вели: "Во  
бо неста СОЛОУДНИНА, ДА СОЛОУДАНЕ ВСИ ЧАСТЕ СЛОВЪКЪКЪ БЕСЕ-  
ДУЮТЪ" = "Вие сите Солунјани, а Солунјани сите "исто славјански  
говораат"

3) Теофилакт, Охридски архиепископ, по народност Трџ,  
во "житието на Климент Охридски, кое го напишал во Крајот на XI век  
за Кирил и Методија ише: Но ипакже славјанскиот род ќе  
разбираше напишаните на грчки јазик книги, ише своа мајка  
плеран на тоа како на голема злогештина!"

4) Јоан Скилица (11 век) пишува за востанието на Пешар  
во 1040 год, во Скопје и Волун: "Во таа година (1040) словјаните дигна  
востание."  
Мстата година Норвешкиот војвода Харалд помагал со својата војска  
на Византинците, и се го поттикнувал востанието на словјаните во  
Македонија до Солун и во Скандинавските тесни се отишува  
и воевала Харалд како поттикнувал на словјанскиот востание.

5) Костурскиот митрополит се именуваат: "О Касторјас митропи-  
мос ќе ексархос паше палеас Вулгарјас" и. е. "Екзарх на цела  
сита Бугрија"

6) Во 11 век Заславу II Македон го нарекува Костурскиот епископ: "И  
мену = поранешните на Охридскиот Бугриен Архиепископ"

и ирвина на Сојузи  
4) Митрополит на св. Духовна Сојузска  
поворка на историците на Сојузе од Словјаните во  
Бугар: "И така Суги се, то време Сугиците иш ма Словјанците  
иш се ирвина на Сојузи: Сугиците, Сугиците, Сугиците, Сугиците иш"

8) Професор В. Тригоровиц (Русин) посетил во 1845 г. Битолскиот

мирополски Герасим. Мислел дека митрополитот му расправил, дека ситарите  
ништине на Пелопонезкиот митрополит била: „Ερζορχος υασις αλο  
βυλγαριας“, но сеп во ново време името <sup>Бугарски</sup> било заменето со Макед-  
онија.

9) Во еден ракопис од 15 век. № 1238 на Bibliothéque Nationale  
de Paris се тие ован Тригора Архангел, Солунски архиепископ  
бидејќи по тој музеј и е од Тригора.

10) Исто така поздравите стигнуваат и македонска и хрватска  
српска население во областите, кои се сета од Трговица. Кај  
српските визитации писатели:

- Моан Мандана, хрватар (109), Моан Камештаи (904),
- ротот од Солун; Кекавмен (1067), Никита Хомтаи (1198),
- Хоматијан (13в.), Никифор Тригора (1326), Теофан, Каваси,
- Н. Аколмнаи, Керри, Промети на Романа Ситари, на Василиј
- Македонски, на Антонија Палеолога, Т. Акротилии (1252).

Б) Новоручки писатели:

- 1) Географ Мелетиј (17 век); Атанасиј Пароски (1735, 1805, 1850)
- Атанасиј Ситарски (1819), Николој Лоренти (1838) двојци
- Пилу (1834), Н. Асторикс (1819), П. Арванитос (1859-67). Сит. Сит-  
тару 1856.

- 1) Атан. Халкилопуло (1913): во Ситарскиот Католици, која ја рече како  
секретар на Црквата Консулски во Скопје, веламена во в. „Атине“ 1913  
аборит мена вера и народност и Службени <sup>Бугарски</sup> именува: „Славофонки“
- 2) Во грчкиот весник „Неамер“ 1914 (1. XI): „Нема божество Трига од славо  
фоните“
- 3) Во грчкиот весник „Неамер“ 1913, бр. 10: „На црквиште и се забранило да се работат  
на најинтересниот славјански јазик“

Во книгата „Франц Крисе“: Солун, иста  
имена преградата <sup>Ситарски</sup> е исто така  
(3. К. 1. 1.)







9) Дубровник свој. етнограф и етноист: Павел Греш Мафарик, Гех  
1827 пише: „во Монастир (Битола), Тиквеш, Дривен, Метина,  
Долен и пр. мислат русин-буџари“.

Тршица за Македонија во Мафарик: <sup>Зани</sup> од Охридско етн.  
профитере на југ, кои се вклучува Билига и Косица, Влаха,  
Киница, селува до Солун, мисла на север чеку Нејован, Ри-  
шен и Брво на невох до „Месина“.

10) Рус. грен: Тилоредни 1856 во Македонија.

11) Англијанци: Позер иакојдвал неколку пати во Македонија: 1853,  
1861, 1865 и во 1869 год. соопшенија со јужне Валка, „Бу-  
венте (Словјон), кои соопшават најполнотот гел на Хри-  
стијанството население од Солун до Албанија, се многу  
интересен народ и се слава со својта познатија и дестности“.

12) Перковиќ 1860 во Тетово издал книга „Народне песни Македон-  
ских Буџари“ Корс во Државно конкитива вела: „Ево гра-  
нице Македоније, у којим се буџ, Словен сере: Река Месина  
дело Тракија од Македоније. Тршица од Солун ка западу  
дело Словене од Трка: од Залива Солунско до Олимпа  
же Бисерница итије и Залив. А уз реку Бисерницу про-  
гужије се офрско Кожана, Срмиче и Косица до границе  
Битресе. Свуда мислу офрско буџ. Савени — велика села буџ.  
је народа“

13) Кари Сакс во 1869: „Многумисла во Сојузничко Сопник обратан буџари  
„Мис се просира југо до границата на Вездер“

14) А. Мазон, Словен, офрско. Во Косицко и Деринско забележит 2 фрски:  
ки на ки јужно бил буџари

15 А. М. Сергунин, проф. в Москва, работа в Институте

в 1914, 1918 и 1929 гг.

Ассемблея сук. в 1914, 1918 и 1929 гг.  
" 47 ассемблей: Сергунин в горах на горах Фридрих: Запад.  
на западе от Восточной и Южная и Юго-западная (на юге  
от Оренбургской и Южная, ездят до Бискупинга и обласов  
на юге Восточной и Южной (макс. расстояние 100 км. 4).

Борис Давидов Калачев

Признања од туѓи писатели од 9-19 век  
за Македонија

од "La Macedoine" од Орејков - 1886 г.; од "Болгаро-србскија отношения  
и Македонскиа вџпрос" од Н. Зерјовиќ - Лозана, 1918 г.; Србски  
аргументи од П. Н. Милошевиќ и др.

БЛАНКО УПРАВНО КНИЖИЦА